

У суботу, 14 жовтня, українці відзначатимуть відразу три свята. Перше – Покрову Божої Матері, друге – День українського козацтва, третє, дуже молоде – День захисника України.

ЗІ СВЯТОМ Покрови не випадково співпадає День Українського козацтва. З давніх-давен Божа Матір вважалася покровителькою всього козацтва. А на Січі запорозькі козаки збудували церкву на честь Покрова Богородиці з її іконою. І, до речі, саме у цей день, козаки збирали Велику раду, на котрій обирали гетьмана й визначалися з подальшими військовими планами.

Відомий український етнограф Олекса Воропай писав, що після зруйнування Катериною II Запорозької Січі, козаки, ідучи за Дунай, несли з собою ікону Покрови Пресвятої Богородиці

Цікаво, що козаки настільки глибоко й щиро шанували образ Покрови Божої Матері, вірили у її силу й урочисто святкували цей день, що у народі закріпилася й друга назва свята – Козацька Покрова.

Певно, не знайдеться в Україні людини, яка б не знала про козаків. Про них складено безліч творів, книжок і фільмів. Про козацький рід співається й у нашому державному гімні. Образ сміливого парубка, котрий захищає честь та волю нашого народу, міцно закарбувався у пам'яті поколінь. Тож, козак в українській культурі – звитязний воїн, озброєний захисник Вітчизни, що боронить віру, гідність та звичаї усього нашого народу.

Ми знаємо, що перший потужний спалах відродження власної державності припав на Козацьку добу. Друга спроба вибороти незалежності українського народу й держави здійснювалася у тяжкі 1917-1920 роки.

Третя – уже в наш час – під час розпаду радянської імперії, коли прокинувся волелюбний інтерес до власної історії й генетичної пам'яті.

Четверта хвиля цього інтересу, – напевно, сьогоднішня. Адже, з 2015 року 14 жовтня є державним святом і неробочим днем – Днем захисника України.

Три роки українське суспільство відреагувало на російське збройне вторгнення, внаслідок чого підсилилися європейські та антирадянські тенденції декомунізації. Так, наш народ поступово відмовляється від радянських свят та символів.

Традиції Покрови - стор. 8

РЕКЛАМА

Фінансова підтримка аграрного бізнесу

Агрокредити за тиждень від 12% річних!*

*Ставка за кредитом на придбання техніки за партнерськими програмами

☎ 0 800 30 888 0
www.piraeusbank.ua

PIRAEUS BANK
Піреус Банк
Надійний з 1916 року

НА ПОКРОВУ - ПОТРІЙНЕ СВЯТО

Акція протесту

«Йдемо проти системи»

Під таким гаслом «РУХ НОВИХ СИЛ» Михайла Саакашвілі, ряд громадських організацій та група народних депутатів проводять у вівторок, 17 жовтня, протестну акцію під стінами Верховної Ради з конкретними вимогами до парламенту та Президента України.

**Початок акції - 9.30, вівторок, Детально - стор. 4
17 жовтня, біля Верховної Ради**

УРЯД - НЕ ТІТКА,

або Про нездоровий глузд, Єгора Кузьмича, Леоніда Ілліча та шкідливі звички

Фейлетон

Чи помітили ви, шановні наші читачі і передплатники, що практично з перших літ української незалежності зі шпальт наших газет зник такий жанр, як фейлетон. Улюблений, до речі, в минулому народом. Колись, якщо хочете знати, виходив журнал «Перець» - яким, вгадайте, накладом? Понад три мільйони примірників кожного номера розкуповувалися і розходилися за лічені дні. Та й газети від центральних до районних і навіть багатотиражних не

боялися друкувати фейлетони – таврувати негідників і казнокрадів, злодюг та падлюк і всіх інших на них схожих. Зараз інша ситуація: корупціонерів, хапуг та хабарників, тих же свавільників і шахраїв більше, ніж треба, з ними уже не розминешся, а сатириків, готових сміливо викоріювати будь-яке зло та боротися з нечестивцями, не стало. Перевелися здатні гострим словом давати відсіч усьому, що дійсно заважає нам сьогодні гідно жити. Геть забули заклик колись неперевершеного фейлетоніста Остапа Вишні «писати так про моральних потвор та усіяких злодіїв, щоб гикалося їм до нових віників». «Фермер Придніпров'я» ж хвалиться не збирається, але в міру своїх сил, можливостей і здібностей вирішив повернути у постійний вжиток такий колючий і дотепний жанр, як фейлетон. І запрошує всіх, хто відчуває у собі талант сатирика, в автори нашої газети. Будемо раді друкувати усіх, хто не збирається миритися зі злом.

Продовження - стор. 5

А наше бачення таке

Скільки людей, стільки й, кажуть, поглядів та суджень, точок зору і позицій. Бо у кожного, докидають, на кожен випадок чи на кожне явище і кожну подію і т.д. своя думка. Однак навіть коли великий загальний народ сходиться стосовно чогось ніби в єдиному розумінні і трактуванні, це ще не значить, наче не може бути іншого, альтернативного, критичного погляду. На все можна подивитися ж з несподіваного боку. З того, з якого багато хто не знаходить за потрібне чи й не ризикує дивитися. «Фермер Придніпроов'я» не збирається губитися чи вагаться у тих випадках, коли треба таки зазирнути з небажаного для влади або ще когось боку. Для цього й відкриває сьогодні нову рубрику «А наше бачення таке».

СВЯТО СВЯТУ РІЗНИЦЯ

Це так говорять сьогодні у районному центрі Кринички, що «і на нашу вулицю прийшло нарешті свято». Мова про центральну вулицю цього селища, яка тут названа вулицею Героїв Чорнобіля. Майже всі районні організації та установи, як не важко здогадатися, знаходяться на ній. Або поруч у провулках чи паралельних вулицях. На ній і дві школи та дитяча лікарня, а також стадіон. Словом, артерія селища, на якій з ранку і до вечора вирує бурхливе життя. Зона-п'ятачок, де збирається весь Криничанський район. Одні прибувають вирішувати якісь свої питання, інші шукати правди в судах чи прокуратурі та теперішніх органах влади, треті скупитися, когось побачити і себе показати і так далі.

«А була ця вулиця як смуга перешкод, котру здолати на будь-якому виді транспорту вдавалося далеко не всім, - говорить тутешній мешканець Віталій Яценко. - Кому ж і вдавалося, то без пошкодження свого авто або мотоцикла, навіть і велосипеда зрідка обходилося. А що ви хотіли? По-людськи вулиця не ремонтувалася з радянських ще часів. Яма на ямі була, тому місцеві дотепники жартували, наче вулиця пережила не одне бомбардування з повітря...»

І ось тільки на 26-й рік незалежності України вулицю Героїв Чорнобіля тут капітально відремонтували. Якщо казати й точніше, то збудували-проклали вдруге, оскільки верхній шар колишнього так званого її твердого покриття зняли і вивезли геть. Сьогодні вулиця вкрита асфальтом – гладенька і стрімка, як злітні смуги в аеропортах. Любо-мило їздити стало по ній. Все той же Віталій Яценко каже, що «вулиця тепер не гірша від тих, які у Європі, бо ми такі досі бачили тільки по телевізору». І розповідає, що його сусід виїхав якось рано вранці і години зо дві «просто катався центральною вулицею, отримуючи від того задоволення і насолоду».

Коротше, чекали-чекали у Криничках на оновлення своєї головної вулиці і нарешті дочекалися! І одразу тутешньому народу розжували-роздумачили, що за небачену тут магістраль дякувати він має, ясна річ, нинішній владі на чолі з Президентом Порошенком у Києві. «Вулиці у багатьох містах області, у селах же практично у всіх не ремонтувалися роками, - коментує в повідомленні-агітці, поширеній у всіх місцевих засобах масової інформації, голова ОДА Валентин Резніченко. - Особливо у невеличких населених пунктах

на ці цілі не вистачало фінансування навіть виконувати «ямкові» ремонти. Лише зараз наша область спромоглася приступити до відновлювальних ремонтів 160 доріг та вулиць перш за все у сільській місцевості».

Так що Кринички, мовляв, не єдині святкують. У тому ж Криничанському районі уже відремонтовано також центральні вулиці у селах Зоря та Затишнє і завершується ремонт у селі Болтишка. Що відповідає дійсності. Як захоплено один поперед одного сповіщають ЗМІ, посилаючись на прес-службу обласної державної адміністрації, то «відремонтована центральна вулиця Лесі України у Зорі вдихнула у неї нове життя». В тому розумінні, що діти не можуть «там вгамувати свою радість, і весь вільний час наввипередки катаються на роликах, самокатах, велосипедах і скейтах». А Затишнє не так зовсім кардинально змінила оновлена вулиця Шкільна. Оскільки вона ззовні «служить головним в'їздом у село», а «у внутрішній житловій забудові з'єднує всі інші вулички та провулки села». До речі, не випадково зветься Шкільною.

«Тут наша школа, - говорить її директор Тетяна Зеленська, - до якої ще недавно в найменшу негодю діти ходили по коліна у бруді і багні. Досить було і найменшого дощу, щоб каламутні калюжі у ямах не просихали днями. Тепер же і до нас наче дійшла цивілізація...»

Ніхто не заперечує і не каже, що це погано. Навпаки, справді добре. Однак чи можна на 27-му році існування незалежної України за епохальні досягнення видавати ремонти досі забутих вулиць у сільських населених пунктах, де люди попередні 26-ть мусили жити і ходити-долати «вибоїни та смуги перешкод»? Це вже щось гірше й від того, як на нас, як за тих же давніх радянських часів, коли ще прокладали і лагодили вулиці регулярно, намагалися ніби «вертати селам і селянам борги». Мовчали б скромно, і люди їх би зрозуміли. А то на всі заставки хвалиться, що от ми так ми. Що якби не ми, то і далі б селам путніх вулиць не бачити. І мерщій тиражують слова голови Затишніанської сільської ради Олександра Бугая, що «Спасибі команді губернатора Резніченка, котра зробила й подарувала нам європейську вулицю». А команда Резніченка, ясна річ, діє в руслі наказів Президента Порошенка. Слухняно виконую його волю. І якщо Петро Олексійович особисто не приїжджав у кожне

ощасливлене село перерізати червону стрічку, то лиш через свою велику зайнятість державними справами. «А що душею, помислами і своїми переживаннями він з вами – так це знайте!» - так читається і навіть чується між рядками кожного повідомлення про пуски на Дніпропетровщині там і тут відремонтованих вулиць.

І не тільки вулиць. Нинішній рік на Придніпров'ї взагалі видався неначе роком відродження місцевих сіл. Складалося враження, що тут раптом навіть схамулилися, що скільки можна їх руйнувати та нищити?! Десятками, приміром, ремонтували по селах і селищах школи. До початку навчального року мало не три десятки термоізолювали та утеплювали сучасними пластиковими вікнами. І потім не тільки в повідомленнях провадних ЗМІ, а і на першочергових урочистостях та дзвінках виголошували, що «спасибі владі рідній», бо «усе це сталося з її ласки та дбайливості, яку у Дніпрі очолює Валентин Резніченко, а у Києві, ясна річ, Петро Порошенко». Ще і зараз, скажімо, оновлюють найбільшу у Верхньодніпровському районі Верхівцевську школу ніби вперше за всі 80-т років її існування. Котрій надано тепер статус навчально-виховного комплексу. Аналогічним чином ведемо нині реконструкцію, знайшов за потрібне і при цій нагоді внести ясність глава ОДА Валентин Резніченко, «сільські школи по всій області, оскільки завдання, поставлене Президентом Петром Порошенком - створити для дітей усіх населених пунктів, незалежно від їхнього розміру, комфортні умови для навчання».

Крім переважно реконструкції шкільних приміщень, заходилися в області також ремонтувати та прокладати нові водогони до тих сіл, де питної води люди не мають роками і десятиліттями. Хвала за це, звичайно. Благородне діло! От тільки б якби робилося воно скромніше, без помпи, що це винятково нинішня влада згадала про селян. Зрештою, і вулиці, і школи, і водогони, і тому подібне – це сфера турбот місцевих органів влади. І не лише виконавчих, але й самоврядних. Місцевих територіальних громад. Для яких краще створити і забезпечувати умови, які б сприяли можливостям всюди розбудувати та на належному рівні утримувати соціальну сферу, а не у той чи інший необхідний час «щедро обдарувати народ теплими кожухами з плечей панів і олігархів». Нагадуючи кожному, олігархам за це треба дякувати і низенько кла-

нятися. Однак наскрізь видно, з якою метою за усім цим галасом стримляти вуха теперішньої влади. Звичайно, кілограм гречки на душу-брата виборця і водогін у раніше безводному селі – різні за вагою подачки народу. Але за суттю різниці між ними великої немає, коли останнє малюється благом від тих, хто сьогодні править в Україні бал.

І особливо коли враховувати, - зауважує у Криничках відома громадська там активістка Галина Філімонова, - з якою насправді метою влаштована ледве не гарячка нині з використання бюджетних коштів для блага населення...

Галина Федорівна знає, що каже. А каже, що одне діло – відроджувати селянам соціальні тили. Але інше куди підступніше: і щоб при цій благородній справі розкрадати «зайві» гроші, які справді завелися нині в бюджетах області і територій. Дерiban народних коштів на місцях сягнув зараз, за висновками тутешніх експертів і спостерігачів, таких масштабів, що уже в рази перевищив дерiban «попередників». Обов'язкові «відкати» ледве не подвоїлися. Тому свідчення, не сумнівається Філімонова – історія і з ремонтом вулиці Героїв Чорнобіля у її райцентрі.

«Не буду сперечатися, що зробили з неї лялечку, - каже Філімонова, - але виникає запитання, чи надовго? І чи так би вчинили справжні місцеві господарі, якби самостійно уболювали за своє селище?»

Справа у тім, пояснює Галина Федорівна, що вздовж вулиці впритул з нею закопана труба метрової діаметру місцевого водогону. Стара, як світ, і не ремонтувалася, мабуть, зроду від тих пір, як була закладена. Дірка на дірці. Втрати жахливі. Торік Аульський водоканал продавав Криничкам кубометр води за 1 грн. і 2 коп., а люди тут за кожен спожитий ними платили 6 грн. 5 коп., і одначе селище заборгувало водоканалу більше 3-х мільйонів гривень – уявляєте? Отож якщо по-господарськи, по розуму, не для збереження реноме влади, то годилося б вулицю відновлювати разом з водогоном, згодні? Адже рано чи пізно доведеться і з останнім щось робити. А значить, що на кожному кроці «псувати», підводить ризику Галина Філімонова, рівенький і гладенький асфальт. Причому, не лише вздовж вулиці, а і в попереки. Бо який нині водогін без розгалуження у двори? Очевидно, «закопувати» мільйони у даному разі з і далі не зникатиме, якщо нинішній владі вдасться ошукати його зараз.

Микола ЯСЕНЬ.

У КРАЇНА таки визнала Росію агресором. Сталося це в атмосфері активного спротиву патріотичних сил, які виступили проти запропонованих провладною більшістю Верховної Ради «індульгенцій» бойовикам Донбасу. В прамбулі ухваленого 6 жовтня ЗУ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей» Російська федерація вперше визнана агресором, а частина України – окупованою:

«Росія здійснює збройну агресію проти України, організувала та підтримує терористичну діяльність на нашій території».

Так наші обранці від олігархічних партій наразі сказали світові правду про «варварів другого тисячоліття», як називає москвитів Микола Воротиленко у відомій книзі «Заповіт Петра I». Ця правда вкрай потрібна і українським громадянам.

За 100 років – 50 воєн

Саме на такий «подвиг» спромоглася Російська імперія за останнє століття. Щодва роки ставалася війна, яку розпочинали московські поводирі – «червоні» чи «демократичні». Впродовж століття залишалася незмінною підла імперська суть: постійні спроби силою зброї та вишуканістю обману показати світу власну «велич», іще частку людей зробити своїми безголосими підданями. Ще з часів козаччини відома пісня про царицю, що «хотіла нами, козаками, ввесь світ звоювати».

Три чверті ХХ-го століття Україна перебувала в складі «імперії зла», як охрестив Радянський Союз Збігнев Бжезінський. Але жителям цієї імперії втмачували в голови баєчку «ми єдині боремося за мир!». І дехто ще й досі вірить цій брехні. Якщо ж опуститися із колишніх «мирних» висот до реалій найкривавішого за історію світу століття, то вони достеменно свідчать, що війна і в «союзі непорубному», і у федеративній нині Росії була і є найвагомішим інструментом її впливу на оточуючий світ. Від колишніх громадян «найпередовішої держави» всі ці бійні ретельно приховувалися. Або все подавалося як «братня інтернаціональна допомога дружній країні».

Сто років тому Перша світова війна перейшла на теренах Російської імперії в набагато кривавішу громадянську. На німецькі марки її організував терорист Володимир Ленін зі своєю більшовицькою партією, як документально довів у книзі «Золото партії» Ігор Буніч. Без найменшого докору сумління «вождь» говорив: «нехай 90% російського народу згине, аби лиш 10% дожили до світової революції». Відробляючи кайзерівські мільйони, Ленін за умовами Брестського миру 1918 року віддав Україну Німеччині. «Добрий Ілліч» ще до цього послав свої червоні орди на придушення українського визвольного руху. І вони років за чотири неймовірним терором, адміністративними стратами, взяттям заручників, а головне, завдяки незгоді керманів українських військ змогли окупувати Українську народну республіку, визнану на ту пору багатьма державами. Які жакіття принесло це нове ярмо, добре відомо. Аж тепер законами про декомунізацію перестаємо славити новітніх катів українського народу...

А поляки 1920 року змогли об'єднатися навколо Юзефа Пілсудського і за допомогою українських військ відбили всі атаки «червоної гвардії». Азербайджан тоді ж не встояв, наступного року в стійло імперії була силоміць поставлена Грузія, а ще Казахстан, Узбекистан, Киргизія й Таджикистан. Далі була війна в Китаї 1929 року і битви з Японією 1938-го і 39-го років, до цього ряду можна додати і найбільш жахливі війни – Голодомор 1933-го в Україні. Взимку 1939-40 років Москва вела жорстоку війну з невеликою Фінляндією, де опір населення «визволителям» був дуже сильним. Результат: Фінляндія втратила десятку частку території, але вистояла як незалежна держава.

Далі у світовій історії відбулося брання комуністичної Росії з нацистською Німеччиною. Хитромудрий Сталін запланував руками Гітлера зібрати всі європейські землі докупити ще до його

здуманого Кремлем приходу до влади 1933-го. Щоб потім стати «визволителем» від нацизму», що частково вдалося. За таємним пактом Молотова-Ріббентропа серпня 1939-го року схід Європи був поділений між двома світовими тиранами. Першого вересня Гітлер напав на Польщу, а 17-го вересня з тилу вдарив і Сталін... А 1940-го року Естонія, Латвія, Литва внаслідок пропагандистського терору були анексовані більшовицькою Росією майже без бою. Теж трапилося і з частиною Румунії – лише подекуди, за спогадами ветеранів, в Бессарабії відстрілювалися...

Після «прихватації» Європи на двох Гітлер напав першим - 22 червня 1941 року. Сталін готувався набагато серйозніше і свій напад на Німеччину планував на 6 липня, дехто з військових істориків датою нападу називає 30 черв-

Вочевидь, це розпалало апетити нової кремлівської верхівки на чолі з Путіним, і 2008-го він почав війну проти реформованої Грузії, яка взяла рішучий курс на вступ до Європейського Союзу та оборонного блоку НАТО. Тоді одразу втрутилися США, і загроза незалежності Грузії була зупинена. Але до агресивної федерації навіть за таке кричуще порушення міжнародних прав ніякісні санкції не були застосовані. Більше того, зовсім поруч - в Сочі - вона 2014-го навіть приймала зимову Олімпіаду, символ миру на планеті Земля! А в останні спортивні дні її маленькі «зелені чоловічки» вже човгали українським Кримом, брязкаючи зброєю...

Увесь світ був шокований цими діями. Путін спочатку відхрестився від них. Потім визнав, що «без військ ніякого референдуму на півострові не було б». Так

Росія таки - Агресор Факт!

Після майже чотирьох років страшної війни та падіння Німеччини в травні 1945-го претензії Москви поширилися й на Азію. У серпні СРСР напав на Японію, окупувавши її Курильські острови. Наступного року був Китай, який силоміць втягли в «соціалістичне братство». А 1950-го військова агресія проти Китаю була повторена, щоб не дати йому зійти з соціалістичного курсу. Така ж доля чекала і Північну Корею, яка й досі не оговталася після радянської окупації – її громадяни годують, маючи своє «досягнення» ракетну зброю...

Після перебування в соціалістичному таборі Угорщина 1956-го спробувала полишити його, та радянські танки не дали цього зробити. Опісля «апетити» московських вождів та географія збройних втручань поширилися на увесь світ – Лаос, 1960 рік, Куба 1961-го, де напружене протистояння зі Сполученими Штатами ледь не переросло у ядерну війну. Тоді ж розпочалася довголітня війна у В'єтнамі. У Алжирі, Йємені та Єгипті військові дії були 1962 року, у Сирії - 67-го. Подібне до угорських подій придушення сталося і з «Празькою весною» 1968-го, коли 500-тисячне угруповання радянських та німецьких військ окупувало Чехословаччину. Про злигодні українців, змушених брати участь у поневоленні сусідів, бойові та інші втрати на чужій землі наш земляк Віктор Суворов написав у книзі «Я – визволитель». Наступного року відбулися бойові дії на кордоні з Китаєм, а 1970-го - у Кампучії. Далі кривава вервечка воєн, організованих кремлівським режимом, тягнеться в Бангладеш (1972), Анголу (1975) та Ефіопію (1977). Таким кривавим способом поширювали «переваги» соціалістичного ладу...

А 1979 року Москва тайкома вдерлася в Афганістан, події в якому тяглися кривавих десять років. Невдовзі, 82-го, був Ліван. У часи розпаду Союзу відбулися війни в Азербайджані та Грузії, Молдові (Придністров'я), Таджикистані, Південній Осетії та Інгушетії. У 1994-му розпочалася перша війна в Чечні та Дагестані, і світ навіть пальцем не ворухнувся для допомоги кавказьким народам, що скидали московське ярмо. Так само і друга чеченська війна 1999-го не знайшла дієвого співчуття – все розглядалося як «внутрішньодержавний» конфлікт.

само він три з половиною роки брепешесенькому світу, що російських військ катма в українському палаючому Донбасі... Ось така підла політика, яка вже стала явною для багатьох росіян. Бо десятки тисяч їх - від Санкт-Петербурга до Владивостока - вийшли на вулиці 7-го жовтня, в день 65-ліття Путіна, з вимогою відставки «зłodія». Кілька сотень учасників демонстрації кинути за ґрати, що викликає ще більший протест...

Весвітне зло аж вибирає назовні зі всіх шпарин ще значної за розмірами останньої світової імперії, яка втяглася ще й у збройний конфлікт у Сирії. Справжньою метою цієї московської агресії, за висновком політологів, є створення хаосу на сирійських землях, щоб у такий спосіб не допустити дешевий катарський газ до Європи. І залишитися монополістом на ринку.

Де москаль ногою, там біда горою

Така кривава «хроніка» останнього російського століття, впродовж якого Москва провела 50 згаданих воєн! Вочевидь, без пошуку історичних коренів такої наддивовижку старої державної поведінки складно зрозуміти мотивацію дій агресора. В Росії завжди є люди з характером Андрія Сахарова, Бориса Немцова, Валерія Новодворської, які відкрито виступають проти диктатури. Чимало росіян були на Майдані, так само воюють вони сьогодні за Україну на Донбасі, як відомий актор Анатолій Пашинін. Дехто, як старший лейтенант ФСБ Ілля Богданов, відмовився служити кривавому режиму Путіна і перейшов на нашу сторону. Водночас підтримка загарбницьких дій всередині Росії ще є. Про особливі ментальні риси наших сусідів чи не найвлучніше сказали російські письменники, зокрема **Іван Тургенєв**:

«Немає в цьому світі дрібніше, мерзенніше й хамовитіше особини, ніж кацап. Народжений у нацистській країні, вихований пропагандою нацизму цей покидьок ніколи не стане Людиною. У його країні немає друзів – або холоуї, або вороги. Його країна здатна тільки загрожувати, принижувати і вбивати. І за збереження цього статусу Росією рядовий кацап готовий пожертвувати власним життям, життями своїх батьків і дітей, якістю життя власного народу. І справді:

кацапи – звірі. Люті, кровожерливі, але... смертні».

Ці слова сказані про Росію ще у 19-му столітті. Якби ж вони стали винятково надбанням історії! А ось інший категоричний вираз того ж автора:

«Якби провалилася Росія, то не було б ніякого ні збитку, ні хвилювання в людстві».

У вигляді недоугої тоталітарної імперії в Росії немає майбутнього для її громадян. Хіба час не підтверджує цю істину? А це вже вислів пізніших часів – **Максима Горького**:

«Найважливішою прикметою вдачі російського люду є його садистська жорстокість».

Не менш однозначним до одноплемиників є і **Михайло Булгаков**:

«Не народ, а худоба, хам, дика орда душогубів та злодії».

Своє свідчення залишив і відомий українець, знавець психології душі сусідів **Федір Достоєвський**:

«Народ, який блукає Європою і шукає, що можна зруйнувати, знищити лише заради розваги».

Не менш цікавими є і вислови відомого борця з тоталітаризмом **Левка Лук'яненка**. У 13-томнику власних творів він описує сусідню країну, де вчився і відбував тюремне ув'язнення більше трьох десятиків літ:

«Московищина – це азіатська країна угро-фіно-татарського населення, що від початків жило головним чином з мисливства та рибальства, тому не мало прив'язаності до землі, легко зривалося з місця і йшло туди, де можна було взяти щось готове... Народ звик жити не з праці своїх рук, а з того, що створювали інші та створила природа, - звірини, риби, лісу, нафти, газу. Бажання захопити чуже – це глибинне бажання... Цей загарбницький генотип склався давно і в основі своїй не міняється».

І справді, хіба не бажання захопити щось чуже привело капітана Єрофеева, сержанта Александрова і тисячі їхніх співгромадян в український Донбас? Які їхні «споконвічні» російські інтереси у краї, де народилися і прославили Україну Василь Стус, Володимир Сосюра, Микола Руденко? Яке «добро» під дулами своїх автоматів, «Градів» та «Буратино» несуть ці зайди на донбаські землі, де вимушено покинули власні домівки більше мільйона чоловік? У Дніпрі одна з переселенок із невимовним смутком і болем в очах сказала:

- Ви тут не розумієте, що живете в раю порівняно з тим, що робиться там, на окупованій території...

Перемога – в єдності

Щоб не допустити отой «узкий мір» або донбаське пекло вглиб України, мусимо діяти. Народний герой України, командир розвідувальної роти батальйону «Шахтарськ» **Наталія Булах впевнена**:

- Нам потрібна перемога. Але перемоги можна лише тоді, коли будемо дружними. Навіть сьогодні дехто в Україні ще чекає Путіна, не тямлячи, яку «допомогу» отримає. Він принесе лише руїнацію, «вичистить» всіх українців і патріотів. На інших, безяких, накинє ярмо і змусить коритися будь-якій забанці кожного озброєного бандита. Донбас це показав на власному гіркому досвіді. Бути під окупацією орди і сподіватися на якість добро – утопія! Тому треба боротися за свободу і правову державу, незважаючи ні на що. Боротися на фронті і в тилу, хто де може і чим може!

Це єдина аксіома перемоги у сучасній російсько-українській війні. Вона вистраждана на полях донбаських битв, переможної Конотопської битви 1659 року, програної Полтавської 1709-го. Стійкість наших кібортів під час оборони Донецького аеропорту, мужність Героїв України, офіцерів Олександра Кондесюка та Олексія Шепелюка, які в серпні 2014-го підірвали себе разом із 12-ма костромськими десантниками гранатами, вражає навіть ворогів. Чим згуртованішими ми усі, в Україні й поза нею суцї, будемо, тим скоріше чорна ординська хмара відсуне від наших земель. Дружній череді, кажуть, і вовк не страшний. Увесь світ допомагає нам у цій тисячолітній боротьбі добра і зла, свободи і тиранії, борні правди проти підлості і брехні. Здоров'я і добра козакам, усім захисникам Вітчизни! Слава Україні-ненці та її героям!

Остан ВЕРНИГОРА.

Перші три вимоги 17 жовтня

На четверту річницю Революції гідності в країні фактично згорнуті реформи - це перетворилося на імітацію бурхливої діяльності, Парламент захопили олігархи, а Президент продовжує узурпувати владу і штовхати державу до чергової диктатури. 17 жовтня 2017 року - останній шанс акцією протесту змусити Парламент почати виконувати вимоги Майдану.

ЗРУЙНУВАТИ КОРУПЦІЮ = ЗАКОН ПРО АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

Законопроект № 6011 «Проект Закону про антикорупційні суди»

Боротьба з корупцією перетворилася на спортивну рибалку: зловив «велику рибу» і одразу випустив. Національне антикорупційне бюро України (НАБУ) постійно атакують, щоб дискредитувати і знищити, а його робота ніколи не буде ефективною без новоствореного справедливого Антикорупційного суду, який буде саджати за грати чиновників-корупціонерів, а не випускати їх.

ЗЛАМАТИ ОЛІГАРХІЧНУ СИСТЕМУ = НОВИЙ ЗАКОН ПРО ВИБОРИ ЗА ВІДКРИТИМИ СПИСКАМИ

Законопроект № 1068-2 «Про вибори народних депутатів України» (за відкритими списками)

Український парламент так і не став представником інтересів людей, а працює на величю групи олігархів, які лише примножують свої статки, у той час як люди зuboжують. Основа олігархічного парламенту - це виборча система часів

ПРИПИНІТИ БЕЗКАРНІСТЬ ТА ВСЕДОЗВОЛЕНІСТЬ ВЛАДИ = ОБМЕЖИТИ ДЕПУТАТСЬКУ НЕДОТОРКАННІСТЬ

Законопроект № 6773 «Про внесення змін до Конституції України (в частині скасування депутатської недоторканності)»

Ми стали свідками того, як Верховна Рада гроші, «освоюють» державний бюджет. Фактично щодня відбувається безкарне обкрдання громадян. Обмеження депутатської недоторканності припинити приходилося злочинців депутатів за своїм мандатом.

Продовження. Початок - стор. 1
РОЗГОРТАЮ одну авторитетну газету і читаю: «Ціни в Україні на харчові продукти, заколисана тривалою літньою спекою, прокинулися від сплячки і знову поперли на широкі верстви населення. Насамперед на тих беззахисних наших громадян, які не спроможні від них відібратися». Відразу кортить уронити, що ціни поперли як навієні й кучочі собаки, а відбитися від них уже не годні не тільки, скажімо, пенсіонери чи ті ж селяни, а практично усі поголовно українці. Шойно аналітики ООН та Євросоюзу в один голос і порізно оповістили, що найбільшого народу, ніж народ України, на європейському континенті уже немає, а за світовими масштабами хіба що в Африці чи Азії ще більш зuboжують знається. А друге, що також потребує уточнення - не спали ціни і в літню спеку насправді. Ще з ранньої весни зірвалися мов з ланцюга вони. Якщо ще у травні кілограм сала можна було купити за 25 - 30 гривень, то зараз і за сто такого не купиш. Я вже не кажу про м'ясо. Про свинину або ж свинячу рульку, а тим паче, про вирізки чи й «качалочку» яловичини.

Однак це було у минулі вихідні. Бо минулої суботи на житловому масиві Перемога у Дніпрі на Лозманському ринку я помітив, що яловичину та свинину активно перестали брати. Віддалили перевагу курятині. А цієї суботи раптом і за курятину заходилися правити сто і більше гривень. Та ви що, подуріли! - не стрималася і ледве не заголосила старенька бабуса. Та їй спокійно зауважили, що ще не відомо, хто втрачає здоровий глузд. Бо якщо курятину уже під сто гривень, то з якого добра ви хочете, щоб свинина чи яловичина дешевше курки коштувала? А подивіться, які ціни на м'ясі і ковбасні вироби у супермаркетах та всіляких МАПах, яких уже більше розвелось, ніж червяків після дощу в травні! Там за те, що ще можна у нас їсти, доводиться платити уже від півтори сотні і більше за кілограм. Дешевше віддають лише те, що й ті ж кучочі собаки не їдять, а нашим людям доводиться.

Ось тільки не випадає воєниці дискусія з бабусею на Лозманському ринку, котра не сумнівалася, що продавці сала і м'яса, які не можуть скласти розумної ціни на свою продукцію, «блекоти найліпші». Себо бабусі дуже гаряче заперечили. Навіть обидилися: навіщо селян, які виростили або виростили і привезли на базар, обижати та обзивати? І я згоден також, що бабуса не права. Принципово помиляється. Бо блекоти найліпші не люди. Це з якогось дива подуріли й очманіли нинішні чиновники і ніби як державотворці у своїх високих кабінетах. Від Києва до обласних і районних центрів. Уже хоч би тому, що ціни скачуть, як скажені, а усілякі троїсмани і їм подібні запевняють, наче на якісь там лише нікчемні відсотки вони зростають. Це раз. А, по-друге, у нас долар упав далі нікуди з вини таких, як гонтареві, а власна економіка вперлася у тутик і ні туди, ні сюди через бездарну, ще й підступну «політику» уряду та всієї вертикалі нинішньої влади. Невже не вірите?

Тоді чи знаєте ви, що державники усіх цивілізованих та успішних країн світу перш за все печуться за те, щоб вдалась і калорійно нагодувати власний народ? А їхні українські колеги сьогодні додувати український народ гетьмом же не спішають. Приміром, від усієї тієї курятини, виробленої у нас цього року, 42 відсотки уже вивезли за кордон. Переважно на Близький Схід і далі в Азію. Там, подекуди, за кожен її кілограм давно платять близько 3-х доларів - мало не 70 гривень, якщо нашими грошима. А експорт свинини зріс цього року на усі 64 відсотки. Чи виймає молоко і молокопродукти. За даними Державної фіскальної служби України тільки у першому півріччі 2017-го вітчизняні молокопереробні підприємства встигли заробити на експорті на 70 з лишком відсотків більше, ніж заробили вони за весь минулий рік.

То як ви гадаєте - здоровий глузд це у наших теперішніх «вождів» чи, навпаки, хворий і нездоровий, якщо дозволяють своїм виробникам продуктів харчування у першу чергу перти усе за межі України? Ту ж свинину, приміром, аж бігом везуть у Грузію, Казахстан і Гонконг - разом удвічі більше, ніж вдома лікують. Так от, як на нас, здоровим глуздом це ніяк не назвеш. Бо дійшло до того уже, що скоро й свого хліба насущного українцям не вистачить. Беремо нинішній рік: Мінагрополіти-

ки і весь Кабмін з ним, навіть Національний центр «Інститут аграрної економіки» стверджують, що, незважаючи геть на не зовсім сприятливу погоду, цього року хліба зернових все ж вдалося зібрати вдоволь. Насамперед на тих беззахисних наших громадян, які не спроможні від них відібратися». Відразу кортить уронити, що ціни поперли як навієні й кучочі собаки, а відбитися від них уже не годні не тільки, скажімо, пенсіонери чи ті ж селяни, а практично усі поголовно українці. Шойно аналітики ООН та Євросоюзу в один голос і порізно оповістили, що найбільшого народу, ніж народ України, на європейському континенті уже немає, а за світовими масштабами хіба що в Африці чи Азії ще більш зuboжують знається. А друге, що також потребує уточнення - не спали ціни і в літню спеку насправді. Ще з ранньої весни зірвалися мов з ланцюга вони. Якщо ще у травні кілограм сала можна було купити за 25 - 30 гривень, то зараз і за сто такого не купиш. Я вже не кажу про м'ясо. Про свинину або ж свинячу рульку, а тим паче, про вирізки чи й «качалочку» яловичини.

Однак це було у минулі вихідні. Бо минулої суботи на житловому масиві Перемога у Дніпрі на Лозманському ринку я помітив, що яловичину та свинину активно перестали брати. Віддалили перевагу курятині. А цієї суботи раптом і за курятину заходилися правити сто і більше гривень. Та ви що, подуріли! - не стрималася і ледве не заголосила старенька бабуса. Та їй спокійно зауважили, що ще не відомо, хто втрачає здоровий глузд. Бо якщо курятину уже під сто гривень, то з якого добра ви хочете, щоб свинина чи яловичина дешевше курки коштувала? А подивіться, які ціни на м'ясі і ковбасні вироби у супермаркетах та всіляких МАПах, яких уже більше розвелось, ніж червяків після дощу в травні! Там за те, що ще можна у нас їсти, доводиться платити уже від півтори сотні і більше за кілограм. Дешевше віддають лише те, що й ті ж кучочі собаки не їдять, а нашим людям доводиться.

Фейлетон

сподіваних благ, український народ! Тим паче, що у верхах відчули смак та насолоду обдирати своїх же людей до нитки. Хіба після переможного впровадження європейських тарифів на комунальні послуги тепер зупинишся? Отож. Не іншаке, як у кабінетах київських пагорбів засіли кишенькові злодії. У тому розумінні, що задали в кишеню українського люду по самісінькі лікті, і не збираються свої загребущі руки звідти витягати. Це ж не ті «карманники», які колись у переповнених вагонах трамваїв і троллейбусів чистили у пасажирів кишені. Це високоповажні, хитрі і високоосвічені, навіть не маючи атестації середньої школи, державні горе-керманічі, яким не треба і зі своїх «амбуразур» витикатися, щоб цупити і цупити з гаманців співвітчизників. У країнах, котрі перш за все поважають і шанують свій народ - у Сполучених Штатах, Швеції та Франції, у Німеччині і Японії і так далі - виробники продовольства дотуються й заохочуються на внутрішньому ринку свою продукцію продавати дешевше, ніж на зовнішніх світових і європейських. Зате наш теперішній уряд прямо таки пишається тим, що ціни на харчі у нас стянули світових та європейських рівнів і продовжують сягати більших. Якщо так званий соціальний бунханець хліба - лише на воді заміняний - двадцять років тому коштував в Україні 52 копійки, то сьогодні його ціна в середньому 11.47 гривні. Ви зрозуміли? У 22 з лишком рази він подорожчав. Оце досягнення так досягнення! Прямо таки семимильними кроками рвонули ми вперед, що вже й не надозпати. Особливо не надозпати зарплатам та пенсіям, котрі, навпаки, стоять на місці, як уколані. Або якщо й ніби зростають, то відразу з'їдаються не людьми, а інфляцією. Як той казав, хоч одна стабільність в державі - заморожені пенсії і зарплати.

А воно ж уже не до сміху. За даними низки всеукраїнських соціологічних опитувань, проведених недавно у вересні, від 79 до 63-х відсотків українських громадян вимушені зараз загибати паски - економіти на харчуванні. Хто давно, а хто тільки почав. Інший бік цієї медалі - сьогодні українці від 54 до 80 процентів своїх доходів витрачають уже на харчі. Відтак на одні чи взуття і інші повсякденні речі, а також і на ліки, лікування та на відпочинок залишається все менше і менше - мізер. Плюс усі 92 відсотка наших громадян не впевнені нині у своєму майбутньому. Не виключають себо, що «якщо і далі так триватиме», що незабаром доведеться і «не додати, якщо й не догодувати». З такого горя, як той казав, не доводило й запити. Залили свою горлянку горлячкою - і гуляй, Вася, їж тирсу. Та тільки от, якщо хочете знати, уряд Гройсмана потурбувався, аби і алкоголізм не загрожував буквально кожному з

нас. Недавно, з 9 вересня ц. р. набула чинності епохальна Постанова Кабміну за № 634. З не випливає, як з пляшки окувиготі втикає, що віднині підвищуються ціни на алкоголь напої. В середньому на 15 - 20 відсотків, якщо брати горляку і лікєро-горлячній виробі. Ще й спастись за це треба сказати, оскільки пляшка хорошого коньяку віднині коштує всі 500 гривень.

Ви знаєте, Постанова № 634 засвідчила, що і економічні експерти, котрих також зараз розвелось більше, ніж гною, наділені почуттям гумору. Оскільки один з них, а саме Олександр Охріменко, не моргнувши оком, мерщій заявив, що «куріння та алкоголь - шкідливі звички, тому не варто шкодоувати з приводу їх подорожчання». Більше того, це «корисно з усіх, з яких не зайді, боки». То що ви на це скажете? Діло говорить чоловік чи дурно? Бо от стосовно уряду згадана Постанова, як на нас, достеменно засвідчила, що у нього не все гаразд з пам'яттю. Досить було її при цій нагоді напружити, як одразу згадався б Єгор Кузьмович Лігачов - ініціатор запровадження так званого «сухого закону» в ос-

То чи не здається вам, що при сьогоднішніх вождях в Україні гладяють тільки через те, що переходять винажитко на хліб та воду? Тоді що буде, коли й хліб дійсно подорожчає майже вдвічі, як уже прогнозують у нашій області? Чи зараз у київських кабінетах влади сидять тільки ті, хто не боїться сваритися зі своїм народом? От знуватися над ним, припинати та затоптувати до смерті - це аж бігом. А дорожчати його приязним ставленням до себе - це уже не обов'язково, як у Погані, шкідливі звички чимдуж загнати свій люд в могили, згодні? Настільки ж шкідливі, як і небезпечні, якщо хочете знати. Якщо плачуть бідні - рано чи пізно зарідають піркими сльозами й багати! Це ж уже не експерти чи спостерігачі, а офіційне Державне управління статистики шойно повідомило за останні шість місяців проти шесті попередніх українці спожили на 11 тисяч тонн менше м'яса і на 5.8 тисяч тонн ковбасних виробів, а також на 8 тисяч тонн знизився продаж населенню борошна та на 7 тисяч тонн картоплі. А так звані борщо-

ЩО ПРОПОНУЄ ВЛАДА	ЩО ВИМАГАЮТЬ ГРОМАДЯНИ
Антикорупційна палата, підконтрольна владі	Незалежний та справедливий Антикорупційний суд
Може бути створена при нерепформованих судах (Печерський, Солом'янський, які постійно затягують справи НАБУ та САП) за старих суддів, часто абсолютно недоборочесних.	Окремий незалежний Вищий антикорупційний суд, склад якого обирається за участі громадськості та міжнародних партнерів.
Кожна четверта справа щодо топ-корупціонерів лежить в судах без розгляду, а самі корупціонери в цей час через суди поновлюються на посадах.	Суд буде швидко розглядати справи корупціонерів та приймати справедливі рішення

ЩО ПРОПОНУЄ ВЛАДА	ЩО ВИМАГАЮТЬ ГРОМАДЯНИ
Залишити закон часів режиму Януковича	Прийняти новий виборчий закон
Підкуп на мажоритарних округах	Розширення розміру округу (один округ - одна область), що не дасть своїм «нарізати» округи під свої інтереси та зробить безглуздом підкуп виборців на місцях
Торгівля місцями в закритих партійних списках та списаки олігархів у списку людей	Торгівля місцями в списку також втрачає сенс, оскільки ніхто не може гарантувати голоси виборців

ЩО ПРОПОНУЄ ВЛАДА	ЩО ВИМАГАЮТЬ ГРОМАДЯНИ
Президент Порошенко закликав обмежити депутатську недоторканність для нардепів з 2020 року.	Негайно внести зміни до Конституції України, які обмежують депутатську недоторканність

ОРГАНІЗАТОРИ АКЦІЇ:

Громадські організації: Автомайдан, Антикорупційний штаб, Ініціатива реальних дій, Громадська ініціатива «Реініціативний пакет реформ», Громадський рух ЧЕСНО, Центр протидії корупції, Центр політико-правових досліджень.

Політичні партії та рухи: Політична сила «Альтернатива», Партія «Громадянська позиція», Партія «Демократичний Альянс», Політична партія «Національний Корпус», Партія «Рух Нових Сил Михайла Саакашвілі», Партія «Об'єднання Самопоміч», Всеукраїнське об'єднання «Свобода», Громадянський рух «Хвиля»

Народні депутати: Юрій Дерев'яко, Світлана Залишук, Павло Костенко, Юрій Левченко, Сергій Лещенко, Мустафа Найєм, Єгор Соболев, Віктор Чумак

Звернення лідера РУХУ НОВИХ СИЛ Михайла Саакашвілі до Президента України Виконайте вимоги народу або йдіть у відставку!

Пане Президенте, я звертаюся від імені українського народу, якому ви присягали на вірність. Упродовж останнього місяця я об'їхав усі регіони України та зібрав вимоги до влади від простих людей. Щоб урятувати країну від загрози олігархічної диктатури та повернутися на європейський курс розвитку, ви, як Президент України, зобов'язані виконати законні вимоги свого народу. Якщо ці вимоги не будуть виконані, для вас залишається єдиний вихід - піти у відставку. Громадські активісти з усієї країни висунули головні вимоги, які я підтримав: створити Антикорупційний суд, скасувати депутатську недоторканність та прийняти новий закон про вибори. Це три перших реальних кроки, які ви можете і мусите зробити, щоб виправдати своє перебування в президентському кріслі. Саме «виправдати», адже звичайні українці не бачать, що саме корисного ви зробили за роки свого президентства. Україна знаходиться в дуже тяжкій економічній кризі. Рівень інфляції досяг позначки 16%, зростання ВВП сміховинно низьке - менше ніж 2%. На тлі різкого зниження рівня життя українців країна переживає і політичну кризу, коли довіра до уряду, до Президента, до Верховної Ради нижча за 5%. Я не пам'ятаю такої катастрофічної ситуації при жодній владі в Україні. Понад 90% населення, майже всі, відмовляються довіряти чинній владі й особисто вам, Петре Олексійовичу! Сьогодні у ваших руках зосереджена абсолютно вся влада, тому саме ви несете відповідальність за ситуацію в країні. Всі прекрасно знають, що ви вирішуєте будь-яке питання. Ви призначили свою людину - Гройсмана - прем'єр-міністром.

Ви призначили керівництво НКРЕКП - це орган, який грабує українців через височезні тарифи. Ви, коли вам це було зручно, призначили Генеральним прокурором Лупенка - людину без юридичної освіти. Партія РУХ НОВИХ СИЛ приєднується до вимог народу та закликає вас ужити невідкладних та екстрених заходів, які б поставили українську державу на ноги.

ПО-ПЕРШЕ, заарештувати людей, яких вважають членами сім'ї Президента. В українського народу є серйозні питання до людей з вашого оточення. Кононенко, Грановський, Ахметов, Пінчук, Фірташ (який зробив вас президентом). Проти них треба негайно порушити кримінальні справи, як ви раніше обіцяли зробити. Коли Вас обрвали Президентом, ви обіцяли продати власний бізнес. Цього досі не зроблено - ви зберегли своєму народу. Ви не залишилися бідною людиною, у вас буде достатньо грошей, щоб жити заможні і це вас відрізняє від усіх українців. Ви задекларували понад 100 підприємств, тому, як мінімум, маєте відмовитися від безпосереднього контролю над ними, інакше складається враження, що Президент користується владою для власних цілей.

ДРУГА ВИМОГА - продати усі бізнес-активи, які вам належать.

Сьогодні ви увійшли у змову з колишніми регіоналами, провели так звану судову реформу, звільнили від відповідальності колишніх «ригів» за їхні злочини в обмін на те, щоб обманути український народ. Тому наша **ТРЕТЯ ВИМОГА** - негайно розпустити Верховну Раду. **ПО-ЧЕТВЕРТЕ**, ви зобов'язані розблокувати

процес формування нового складу Центральної виборчої комісії. Не повторюйте помилок Януковича і нашого спільного кума Ющенка. Він захистив Ківалова після Помаранчевої революції. Він реально залишив у виборчій комісії тих людей, які підробили результати виборів. Зараз ви захищаете Охендовського, який фабрикував всі вибори за часів Януковича. Охендовський має бути у в'язниці!
П'ЯТА ВИМОГА - негайно розпустити СБУ. Сьогодні це Служба бариг України. Служба безпеки «кривше» бізнес, викрадає людей, тобто займається всім, окрім безпеки держави. Нам потрібна реальна спецслужба, реальний захист громадян, реальний захист України від ворогів. Я переконаний, що ці 5 кроків могли б розпочати процес оздоровлення країни. Якщо Ви не будете звертати уваги на ці справедливі вимоги, то в народі України залишаться тільки одна вимога до вас - це буде відставка Президента. У цих умовах відставка буде порятунком як для вас, так і для держави!

**ЦЕ ВАШ ОБОВ'ЯЗОК!
ЦЬОГО ВИМАГАЮТЬ УКРАЇНЦІ!**

УРЯД - НЕ ТІТКА, або Про нездоровий глузд, Єгора Кузьмича, Леоніда Ілліча та шкідливі звички

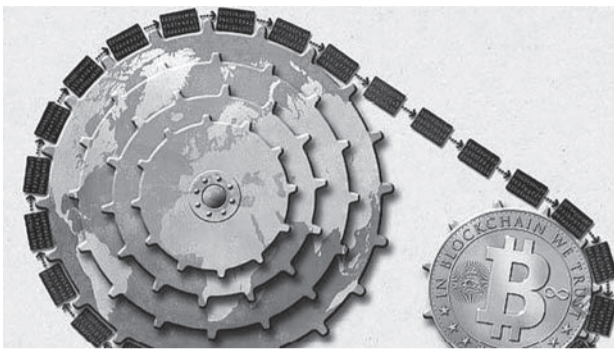
тінні роки існування колишнього Радянського Союзу. Це коли отодилися пиячуть білі, а безалкогольним весіллям широкую дорогу. А чим це скінчилося - сміється народ цю. Ініціатива Кузьмича - в компанії «на трюх», бо разом з Михайлом Горбачовим і Миколою Рижиковим - дуснула як мильна бульбюка.

вий набір подорожчав на 160 - 180%, і це ще не межа. Але чи знаєте, чим статистика пояснює падіння реалізації харчів в Україні? Ні, зовсім не катастрофічним зниженням купівельної спроможності співвітчизників. Цітуємо дослідню: «У першу чергу дається зваки зменшення чисельності населення». Тобто ледве не у відкриті халявця, що наш народ або вимире прискореними темпами, і тому туди йому й дорога, або виїжджає чимдуж за межі держави, і його нікого тут, вдома, не тримає. Навпаки, такж скатертиную дорого! Присядайте перед від'їздом, випаліть пачку цигарок, поки вона не коштує 90 гривень, як уже пообіцяли, і вперед ногами!

То знаєте, що я при цій нагоді хочу сказати насамкінець вам, люди добрі? Що я, як і ви, сотні, тисячі разів був присів я про те, що голод - не тітка. І ніяк не міг збагнути, в чому «прикол» цієї приказки? Ну ясно, що не тітка голод, бо тітка якщо б не було, а зголоділого племінника без кусня хліба не залишуть. Але де тут дотепність, глобкий підступний зміст народного вислову? - цього я ніяк не міг втропати. А Брежнев не розубився, більше того, дотепню звів усе на жарт. Поглексах металурга по його чималому життю і сказав: «А по тобі не видно!» Так слідом «узяв» слово ще один робітник і заходився раптом радити Генсеку рішуче запроваджувати сухий закон. Позаяк алкоголізм - страшне зло, шкідлива і злупна пристрасть, яка заважає достоїнно жити. Ну і так далі. Багато від горляки гора й сілі, тому пора з нею кінатки. Але Леонід Ілліч не дослухав робітника. «Так ти дуже хочеш, - обурився навіть він, - посварити мене з народом? Не виїде!»

Землю захищатимуть від рейдерів

Протидія блокчейном

З початку жовтня Державний земельний кадастр почав працювати на технології Blockchain.

Як повідомляє UBR.ua з посиланням на першого заступника міністра аграрної політики і продовольства України Максима Мартинюка, перейти на цю технологію міністерство вирішило через численні факти рейдерства, коли земельні ділянки переписуються на сторонніх осіб.

«Передусім, це стосується захисту прав 7 млн українців, що володіють землею. І у багатьох громадян - це єдиний актив. Всього в країні налічується близько 18 млн. ділянок», - розповів Мартинюк.

Нагадаємо, технологія блокчейн - це побудований за певними правилами безперервний послідовний ланцюжок блоків, що містять інформацію.

При цьому будь-яка зміна інформації залишає сліди,

а система аудиторів дозволяє контролювати легітимність змін.

«Ми тим самим робимо неможливим зловживання з боку державних земельних реєстраторів. Теоретично це можливо, але по залишених слідах ми зможемо швидко виявляти такі факти, без проведення спеціальних оперативно-розшукових заходів», - пояснив Мартинюк.

Як розповів директор IT- департаменту центру Держземкадастру Павло Шевченко, поки технологія впроваджена тільки на першому з трьох етапів. Тобто, поки добре захищені дані по виписках з реєстрів (така виписка дійсна впродовж трьох місяців).

«Наступний етап - використання технології блокчейн для фіксації усіх змін в земельному кадастрі та ключів», - розповів Шевченко.

На що українці витрачають найбільше грошей

Українці витрачають 94% зароблених грошей на товари і послуги, відкладати вдається лише 6%, передає Ukr. Media. Ще рік тому показники витрат знаходилися на рівні 90,8%, а два роки тому - 89,2%.

При цьому найбільш затребувані товари і послуги - це продукти та ліки, а також витрати на проїзд - дорожчають швидше, ніж показує середня інфляція по країні. Витрати зросли навіть, незважаючи на збільшення середніх зарплат за три роки в 1,7 рази не дозволило зберегти більше, навпаки - витрати зросли.

За даними Держстату, українці витратили за перше півріччя понад 442 млрд. грн. Якщо врахувати, що в країні понад 16 млн. домогосподарств, кожне з яких в середньому становить близько 4600 грн./міс. З них на продукти йде 1850 грн./міс., а, наприклад, на проїзд - 460 грн./міс., на шкідливі звички - 330 грн./міс., на ліки - 280 грн./міс.

На тлі великих витрат на їжу і транспорт люди витрачають в сім разів більше грошей на спиртне і сигарети, ніж на освіту! А також майже вдвічі більше, ніж на відпочинок, зв'язок, купівлю одягу та взуття. Більш того, за три роки витрати на навчання у відсотках впали на третину, а в грошах залишилися практично такими ж.

З урахуванням інфляції з 2015 по 2017 рік витрати на навчання стали менше на 34%. На шкідливі звички українці витрачають більше на 11,5 млрд. грн. ніж у 2015 році, у відсотках - на 18%, причому з урахуванням інфляції.

За прогнозами експертів, криза триватиме ще три роки, а після 2020 почнеться поживлення як світової, так і української економіки.

Як змінилися заощадження українців

Заощадження українців у другому кварталі року скоротилися на 27,6 млрд. грн.

Доходи населення України у квітні-червні склали 559,9 млрд. грн, витрати - 587,5 млрд. грн., заощадження зменшилися на 27,6 млрд. грн., повідомляє Державна служба статистики в п'ятницю, передає Ukr. Media.

За його даними, у другому кварталі поточного року номінальні доходи населення зросли на 17,6%.

Наявний дохід, який може бути використаний на придбання товарів і оплату послуг, зріс на 15,8%.

Згідно з повідомленням, реальні наявні доходи населення, визначені з урахуванням цінового фактору, у другому кварталі збільшилися на 1,7% порівняно з аналогічним періодом 2016 року.

Наявний дохід у розрахунку на одну людину в другому кварталі поточного року склав 9754,0 грн., що на 1364,9 грн. більше, ніж за аналогічний період 2016 року.

Витрати населення у другому кварталі-2017 порівняно з аналогічним періодом попереднього року зросли на 24,0%.

Пенсійна реформа

Найбільш обговорюваною економічною темою тижня, що минає, стало прийняття Верховною Радою України пенсійної реформи. Парламент проголосував за пенсійну реформу у вівторок, 3 жовтня. Закон про пенсійну реформу вступив у силу після підписання його Президентом Петром Порошенком 9 жовтня. Видання «Сьогодні» проставило найважливіші акценти на нововведеннях пенсійної реформи.

Найголовніші нововведення

1. Підвищення пенсій: «осучаснення»

У законі про пенсійну реформу прописано «осучаснення» пенсій. За фактом, це перерахунок всіх пенсій за новою формулою - з урахуванням показника середньої за три роки зарплати і нового коефіцієнта. Так, показник середньої зарплати збільшується до 3 764 грн, а коефіцієнт падає з 1,35% до 1%. Розмір «осучаснених» пенсій буде розраховуватися індивідуально для кожного пенсіонера - підвищення пенсій складе від 50 до більш ніж 1000 гривень. При цьому найвищі прибавки до виплат отримують ті, хто вийшов на пенсію давно, отримуючи при цьому зарплати в кілька разів вище середніх.

Однак підвищення не торкнеться тих, хто вийшов на пенсію нещодавно - перш за все в 2014-2017 рр. Справа в тому, що у таких пенсіонерів ще не дуже застарів показник заробітної плати, який використовується у формулі для розрахунку пенсій. Крім того, за «бортом» осучаснення виявляються ті українці, які вийшли на пенсію за «спеціальними» правами.

Перерахують всі пенсії «заднім числом» - нові суми нараховуватимуться з 1 жовтня, незважаючи на те, що Рада не встигла прийняти закон в строк. Однак частина пенсіонерів можуть отримати підвищені пенсії не в жовтні, а в листопаді через необхідність проведення перерахунку.

2. Зростання мінімальної пенсії

У жовтні в Україні змінився мінімальний розмір пенсії. Індексація не залежала від пенсійної реформи і повинна була підвищити мінімальну пенсію

на 60 гривень - з 1312 до 1373 грн. Однак в Кабміні вирішили: якщо Верховна Рада схвалить пенсійну реформу, мінімальна пенсія з 1 жовтня 2017 року зросте більш суттєво. Тому розмір мінімальної пенсії підвищиться не на 60, а на 140 грн - до 1452 грн. При цьому з 2018 року пенсії не нижче мінімальних будуть нараховуватися жінкам з мінімум 25 роками страхового стажу, а чоловікам - з 30 роками.

3. Пенсійний вік і вимоги до стажу

Пенсійна реформа не передбачає прямого підвищення пенсійного віку. Але декому доведеться відкласти вихід на заслужений відпочинок, так як в Україні вводяться вимоги до страхового стажу. Змінювати норми будуть поетапно. Спочатку для виходу на пенсію в 60 років потрібно буде мати 25 років стажу. При стажі 15 - 25 років на пенсію можна буде вийти в 63 роки, менш 15 років - у 65 років. Однак нормативи мінімального страхового стажу будуть збільшуватися на 1 рік кожні 12 місяців до 2028 року. Таким чином, з 2028 року для виходу на пенсію в 60 років потрібно буде мати 35 років страхового стажу.

Тобто, щоб мати право на пенсію, знадобиться 15 років стажу, але в такому випадку відправитися на заслужений відпочинок доведеться не в 60 років, а пізніше. Люди, у яких немає страхового стажу, можуть претендувати на соцдопомогу при досягненні 63 років. Обсяг допомоги буде визначатися, виходячи з рівня доходів сім'ї пенсіонера. При наявності мінімум 40 років стажу піти на пенсію виїде раніше 60 років. Стаж можна буде докупити -

один рік коштуватиме майже 17 тис. грн, а 5 років (максимальна кількість) - 84 480 грн.

4. Скасування податку на пенсії

У рамках пенсійної реформи в Україні скасовується так званий податок на пенсії для працюючих пенсіонерів. Так, до вступу в силу пенсійної реформи, згідно 47 статті закону «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», працюючі українці мають право тільки на 85% від заробленої пенсії. Решта - залишається державі. Якщо після стягування 15% працюючому українцю залишається пенсія менше 150% від прожиткового мінімуму для непрацездатних, будуть виплачувати повну пенсію.

5. Накопичувальна пенсійна система

Відповідно до закону про пенсійну реформу, з 2019 року в Україні вводиться другий рівень пенсійної системи - накопичувальний. Він буде працювати паралельно з існуючою солідарною системою і передбачає, що кожен українець зі своєї зарплати буде відраховувати певну суму на державний рахунок. З цього рахунку громадянин потім буде отримувати «додаткову» пенсію. За збереження коштів на рахунок відповідає держава.

Другий рівень запроцює, якщо Верховна Рада, крім уже схваленої пенсійної реформи, прийме законопроект щодо впровадження обов'язкової накопичувальної системи. Зараз в парламенті є варіант такого документа - проект закону №6677. Він пропонує зробити накопичувальні внески обов'язковими для українців молодше 35 років.

Не збережемо бараболу - то проклянемо й долю

На порі, на часі

Колись казали: «Їмо бараболу і не проклинаємо долю». Але нині, під час зберігання, частина картоплі може зіпсуватися. Як цього не допустити?

Не всі сорти годяться для тривалого зберігання

Ми припускаємося величезної помилки, закладаючи на зберігання бульби ранньостиглих сортів картоплі. І справа тут зовсім не в її смакових якостях - вони відмінні, - але цю картоплю не можна зберігати довго. Навіть в ідеальних умовах ранньостигла картопля зберігається лише до листопада. Потім вона починає швидко проростати і в'янути, втрачаючи свої якості, стає непридатною для продовольчих потреб.

Для тривалого зберігання годиться лише картопля середнього та пізнього строків дозрівання.

Не можна зберігати картоплю низької якості

Часом ми закладаємо на зберігання картоплю сумнівної або низької якості, сподіваючись, що вона успішно перезимуватиме. Найчастіше таке трапляється у неврожайні роки, але це серйозна помилка! Картопля успішно зберігається всю довгу зиму тільки в тому випадку, якщо врожай бульб відмінної якості та абсолютного здоровий.

Саме тому, перш ніж закласти на зберігання картоплю, її необхідно не тільки ретельно просушити, видалити всю землю та різні сторонні домішки, але й відсортувати, відкинувши убік всі маленькі, підморожені, загниваючі, ушкоджені та хворі бульби. Навіть якщо ви зберігаєте картоплю за оптимальної температури й вологості, закладайте на зиму тільки здорову картоплю.

Не зберігайте картоплю та інші овочі разом

Ось як ми звикли: картоплю склали на зберігання, буряк, моркву, цибулю та часник теж по окремих ящиках розподілили. А якщо місця немає, як бути? Невже картоплю не можна зберігати разом з іншими овочами?

Можна, але не з усіма. Ідеально картопля зберігається з буряком, котрий закладають поверх бульб. І роблять це не тільки для того, щоб місце в сховищі заощадити. Буряк відмінно вбирає зайву вологу, що йому тільки на користь, охороняючи тим самим від загнивання бульби картоплі.

Зберігати картоплю можна разом з яблуками: етилен, що міститься в яблуках, не дозволить картоплі пустити паростки.

Картопля все-таки вимагає особливих умов зберігання

Для того, щоб зберегти врожай взимку, ми пристосовуємо льохи та підвали, а деяким городянам-городникам доводиться використовувати для цього лоджії або балкони, а то і зовсім комору у квартирі. Але якщо зі зберіганням картоплі в льохах і підвалах проблем (при правильному підході до справи, звичайно) виникнути не повинно, то у випадку з лоджіями та балконами неприємності трапляються досить часто.

Якщо лоджія або балкон - єдине місце, де ви можете зберігати свій урожай, підійдіть до цієї нелегкої справи відповідально. Не варто залишати нічим не прикри-

тий мішок картоплі на балконі й сподіватися, що вона нормально збережеться - дива не відбудеться. Спробуйте краще використовувати нескладні домашні сховища.

Спорудити ящик для зберігання картоплі можна з дерев'яних дошок або щитів. Найкраще, коли таких ящиків два, вставлених один в інший - як станеться. Обсяг внутрішнього ящика має бути трохи меншим - так, щоб між ними була відстань приблизно 5 см. До речі, дно та кришку ящика теж необхідно зробити подвійними. Заповнити порожнечу, що утворилася між ящиками та кришками, найкраще товстим пінопластом або сухою деревною тирсою. Зовні сховище необхідно захистити від вологи.

Варто перебрати картоплю в сховищі

Існує думка, що перебираючи картоплю в сховищі, ми тільки завдаємо їй шкоди - мимоволі ушкоджуємо бульби та перемішуємо хворі зі здоровими. Це омана.

Під час зимового зберігання картоплю перебирати потрібно, тому що в ній можуть виявитися різні інфекційні хвороби.

Перебираючи картоплю, потрібно виймати зі сховища не тільки гнилі бульби, але й усі ті, що стикаються з ними. Якщо на поверхні лежать тільки здорові бульби, але з контейнера виходить неприємний запах, і в приміщенні з'явилися дрібні мушки - дрозофіли, це теж ознаки гнилі. Таку картоплю необхідно перебрати всю, видаляючи хворі та заражені бульби.

тільки пізно восени або ранньою весною до початку сокоруху, інакше цей захід викличе хімічний опік не тільки у листя, але й у зав'язей. Підвищені дози мінеральних добрив згубні не тільки для шкідників, але й для спор збудників грибкових хвороб.

Якщо в саду є дерева, на стовбурах яких оселилися лишайники, то зараз можна їх позбутися, «пофарбувавши» цих захребетників 7-10% розчином залізного купоросу (2,5 столові ложки на л води). До весни лишайники зникнуть.

До зими пристовбурні кола перекопують або мульчують. Стовбури дерев обгортають захисним матеріалом від гризунів. З добрив зараз можна внести в ґрунт АВА, тому що воно не розчиняється водою та не вимивається із ґрунтів ні осінніми, ні весняними водами. Крім того, як тільки температура ґрунту знизиться до 8 градусів тепла, це добриво взагалі припиняє розчинятися, тому прекрасно збережеться до наступного сезону.

Якщо навесні планується зоробити щеплення плодових культур, треба відібрати потрібні гілочки й нарізати необхідну кількість живців. У листопаді живці достатньо загартувалися та зміцніли. Нарізати живці рекомендується у слабозимову погоду, відразу помістити у вологий поліетиленовий пакет і прибрати або в льох з температурою від 0°C до +1°C, або до холодильника на зберігання.

НА ГОРОДІ. Пізньої осені у злегка підморожений ґрунт сіють овочі, насіння яких не встигне прорости в холодний час, але придбає за зиму необхідне загартування. Навесні, коли сонце стане пригрівати і сніг почне танути, воно поступово проросте, і у вас будуть ранні овочі й зелень.

Можна посіяти горох, гірчицю, цибулю-порей, цибулю-чорнушку, мангольд, моркву, пастернак, пекінську капусту, петрушку, пустирник, раторопшу, редиску, ріпу, руколу, салат, буряк, селеру, кріп, фізаліс, шпинат.

Здоровенькі були! Засторога медиків

З настанням холодів на Придніпров'ї поширилися вірусні захворювання. Цього року медики чекають циркуляцію трьох штамів вірусу грипу: Мічиган, Гонконг і Брисбен. Про це на прес-конференції повідомив дніпровський міський позаштатний інфекціоніст Володимир Чумака.

За його словами, віруси грипу небезпечні, тому що провокують ускладнення і загострення хронічних захворювань. Вірус має дуже короткий інкубаційний період. Від моменту контакту з хворим до початку захворювання може пройти від декількох годин до семи днів.

«При грипі висока температура, сильний головний біль, біль в очних яблуках, ломота в суглобах і тільки на другу-третью добу виявляються катаральні явища у вигляді риніту, кашлю», - повідомив Володимир Чумака.

За словами начальника відділу взаємодії з системою спеціалізованої акушерсько-гінекологічної допомоги і допомоги дітям Галини Одинцової, найефективнішим методом профілактики є своєчасна вакцинація.

«Ми рекомендуємо вакцинуватися до настання епідеміологічного порогу захворюваності на ГРВІ, у тому числі і грипу. Ми зараз займаємося тим, що проводимо торги по закупівлях вакцин для медичних працівників», - сказала Галина Одинцова.

Добра знайома - слива

Слива насичена вітамінами, мінералами і необхідними речовинами для життєдіяльності організму, особливо багата на вітамін

Р і речовинами Р-вітамінної дії, які сприяють зниженню кров'яного тиску і зміцнюють кровоносні судини. Причому вітамін Р добре зберігається навіть при переробці, відзначають дієтологи.

Свіжі і сушені сливи (особливо чорнослив), а також компоти і соки з м'якоттю володіють ніжною проносною дією, рекомендуються при запорах і атонії кишечника. Слива (чорнослив) сприяє виведенню холестерину з організму. Сливи рекомендуються при захворюваннях нирок і гіпертонічній хворобі. З'єднання калію, що містяться в плодах сливи, мають сечогінну дію, сприяють виведенню з організму надлишку води і кухонної солі.

Корисні властивості сливи проявляються при ревматизмі і захворюваннях обміну речовин (подагри і ін.), а відвари і примочки з свіжого і висушеного листя застосовуються як ранозагоєвальний засіб.

Сливи містять солі калію: їх в сливах до 214 мг на 100 г плодів. Калій має важливе фізіологічне значення, а саме - він бере участь у передачі нервових імпульсів, в скороченні м'язів, в підтримці серцевої діяльності і кислотно-лужної рівноваги в організмі. Під впливом калію посилюються жовчовиділення і виведення сечі з організму. У лікувальному раціоні сливи, і особливо чорнослив, знаходять досить широке застосування при деяких захворюваннях кишечника, що супроводжуються запорами, при подагрі, ураженнях печінки, нирок і серця, для підвищення апетиту і секреції шлункового соку.

У листі, а також в плодах сливи знайдені кумарини, що володіють здатністю попереджати утворення тромбів в кровоносних судинах, викикувати тромбози, а також розширювати коронарні судини.

Слива легко перетравлюється. Плоди сливи сприяють утворенню крові, розслаблюють нижній травний тракт і прочищають шлунок. Сливи дуже ефективні при лікуванні захворювань, викликаних надлишком жовчі або занадто високим внутрішнім жаром. Сливи зміцнюють печінку і очищують кров, виганяючи з тіла токсини. Сливи вживають як в свіжому, так і в сушеному вигляді. Сушені сливи є засобом від високої температури. Кислий смак слив вказує на те, що вони ще не дозріли - такі сливи не надто корисні. Дайте їм полежати кілька днів, дочекайтеся поки вони дозріють.

Останні турботи перед зимою

В середині осені основні турботи спрямовані на підготовку до зими.

І на городі, і в саду, і у квітнику роботи вистачає, адже увага потрібна майже кожній рослині-багатолітнику.

У САДУ. Поки не наступили холоди, не забудьте обприскати кущі та дерева концентрованим розчином мінеральних добрив (якщо ви не встигли цього ще зробити). Вигідніше скористатися сечовиною (700 г на 10 л води) або повареною сіллю (1 кг на 10 л води). Почніть із самих кінців гілок, тому що саме там відклала яйця попелиця, потім обприскайте всі гілочки, їхні розвилки, стовбури, стебла та ґрунт під посадками, оскільки в розвилках, тріщинах кори, в опалому листі зимує багато шкідників. При обробці розчином такої високої концентрації ви їх знищите.

Таке обприскування роблять

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783928. Тираж 10000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

3 діда-прадіда

Накрій хату теплом, а господаря - добром

Покрова припадає саме на середину осені - чотирнадцяте число жовтня тому, що, за легендою, у цей день військо давніх русів на чолі з Аскольдом взяло в облогу Константинополь. Мешканці міста в гарячій молитві звернулись до Божої Матері з проханням про порятунок. Богородиця з'явилася перед людьми та вкрила їх своєю покровою (омофором). Після цього Аскольдове військо вже не могло побачити цих людей. Як вказують деякі джерела, вражений Аскольд та його дружинники прийняли святе хрещення і стали християнами.

НА ТЕРИТОРІЇ України найдавнішою церквою, присвяченою святу, є церква в селі Сутківці Хмельницької області, зведена у 1467 році як фортеця.

Для козаків Покрова була найбільшим святом. Цього дня відбувалися вибори нового отамана.

Наші лицарі вірили, що свята

Покрова охороняє їх, а Пресвяту Богородицю козаки вважали своєю заступницею і покровителькою. На Запорозжжі була церква святої Покрови. Козаки збудували також багато однойменних храмів та шанували особливо ікони Покрови. Деякі Покровські храми, переважно XVIII століття, вціліли до нашого часу. Перлинами української архітектури можуть вважатися Покровський собор Харкова, зведений у 1689 році, у стилі мішаного козацько-московського бароко, та київська трибанна церква Покрови на Подолі, збудована у 1766 році Григоровичем-Барським.

«Покрова накриває траву листям,

землю - снігом, воду - льодом, а дівчат - шлюбним вінцем». В українських селах до сьогодні дотримуються давньої народної традиції грати весілля після Покрови. Шлюбна пора в Україні - від Покрови і до початку Пилипівки. До Покрови завершувався період сватань і приготування до весілля, який починався після Першої Пречистої.

Дівки, яким надокучило дівувати, молилися: «Свята мати Покрівонько, покрий мені головоньку, хоч ганчіркою, аби не зостатися дівкою», «Мати-Покрівонько, покрий Матірсиру Землю і мене молоду».

А на Поділлі дівчата казали: «Свя-

та мати, Покрівонько, завинь мою головоньку, чи в шматку, чи в онучу — най ся дівкою не мучу!»

У Карпатській Україні до Покрови поверталися всі пастуші отари з полонин і завершували останню мандрівку чумаки.

Для того, щоб усі члени сім'ї були здоровими, на Покрову старша господиня брала вишитого рушника, що був над іконою Богородиці, і розвішувала його над вхідними дверима.

В народі збереглося повір'я, що у Пресвятої Диви є опікун Покров, якого просили: «Батечку Покров, накрій нашу хату теплом, а господаря — добром».

Народні прикмети на Покрову:

- Яка погода на Покрову, такою буде і зима.
- Якщо лист з берези та дуба на Покрову впаде чисто - до легкого року, а нечисто - до суворої зими.
- Якщо у вишні листя опаде до 14 жовтня - зима буде тепла, якщо ж вишня зелена - зима буде люта.
- Зранку вітер з півдня, а по обіді із півночі - початок зими буде теплим, але згодом похолодне.
- Якщо вітер з півдня низовий - зима буде теплою, з півночі горішній - холодною, із заходу - сніжною; коли ж протягом дня вітер змінюватиме напрям, то і зима буде нестійкою.
- Якщо в цей день сніг не покрив землю - не покриє в листопаді та грудні.
- На Покрову вітер - весна буде вітряна.
- Відліт журавлів до Покрови - на ранню зиму.
- Якщо на Покрову сніг - буде багато весілля.
- Хто сіє по Покрові, не має дати що корові.

Святкові страви на Покрову

Є така примовка: «Прийшла Покрова – сиди, чумаче, вдома! І три хрін, вари холодець, печи пироги!» Хрін на столі у пору, коли вже наставали справжні осінні холоди, мав бути обов'язково. Такий, щоб аж у носі крутило! А рецепт приготування українського традиційного пікантного соусу – обов'язкового атрибуту кожного українського застілля – зовсім простий. Спочатку потрібно почистити хрін і натерти на найдрібнішу тертку (щоб при цьому не плакати, можна корінці хрону пропустити через соковижималку, а потім жмих змішати із соком). Далі у холодній кип'яченій воді розвести сіль, цукор і оцет. На кілограм хрону потрібно по дві столові ложки цукру, солі та оцту, а також склянка соку червоного буряка. Опісля розчином тре-

ба залити хрін, додати ще сік дрібно натертого вареного чи печеного червоного буряка, розмішати і дати хоча б пару годин настоятися.

Обов'язково з хроном українці завжди смакували справжній холодець! Щоб приготувати його, треба забути про желатин і не пошкодувати трохи часу. Чудовий на смак і на вигляд холодець із домашнього півня. А для кого придбати («не молодого півника, а «справдешнього» півня») складно, варить класичний холодець – зі свинини і яловичини.

На Покрову не завадить і тушкована курка. Її готують так. Ріжуть курку на порційні шматки, складають їх у жаростійкий посуд, за смаком солять і перчать, додають 3-5 столових ложок вершкового масла і склянку-дві сметани

(бажано домашньої), перець горошком і лавровий лист. Банячок ставиться на плиту і доводиться до кипіння на великому вогні, а потім температура зменшується до мінімальної і м'ясо «мліє» кілька годин постіть. Аналогічно дотримуючись температурних режимів, таку курку у сметанному соусі можна готувати у духовці.

І на Покрову на святковому столі українців – обов'язкова риба. Ольга Пирогова радить приготувати коропа у шубі з горіховою начинкою – дещо осучаснену страву української кухні. На 1 кг свіжого коропа потрібно буде 2 зубчики часнику, 2 пучки зелені (кріп і петрушка), цибулина, півлимона, 50 г почищених грецьких горіхів, дрібка кориці, 2 столові ложки томатної пасти і 3 столові ложки соняшникової олії.

Горіхи обсмажити і подрібнити. Цибулю порізати кільцями і підсмажити на олії. Короп почистити, випатрати, добре помити і дати воді стекти. Часник нарізати тонкими пластинами. Зробити на коропі надрізи і вкласти в них пластини часнику. Зелень помити і подрібнити. Лимон почистити від шкірки і м'якоть порізати кубиками. Змішати всі інгредієнти, до-

дати сіль, перець і корицю. Нафарширувати коропа цим фаршем, але третину його залишити. Викласти рибу на змащене олією деко. Решту фаршу розподілити по тушці. Змішати томатну пасту з водою (4 столові ложки) і залити коропа цим соусом. Пекти в духовці при температурі 170 градусів приблизно сорок хвилин. Перед подачею при-трусити зеленню.

На контрактній основі пропонує **33Р та насіння** відомих виробників **Monsanto, Pioneer, Syngenta, Limagrain та інших**

ЛЕБЕДИНСЬКИЙ НАСІННЕВИЙ ЗАВОД

РЕКЛАМА

+38 067-393-05-58 farmer.dpo@gmail.com

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.